

ind under den første Sukkerposition og derved er delagtig i den store Beskyttelse —, nu er Forholdet det for raffineret Sukkers og denne store Del af Puddersukkerets Vedkommende, at det har en Beskyttelse af 6,86 Øre pr. Kilo; den kan endog-saa stige til $7\frac{1}{2}$ Øre. Men paa Raasukker eksisterer der i Øjeblikket kun en Beskyttelse af $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilo, d. v. s., under den nugældende Toldlov er der paa dansk Raasukker en Beskyttelse, som ikke er mere end ca. $\frac{1}{3}$ af den Beskyttelse, Brysseler-Konventionen tillader paa dette Sukker.

Og nu skete der ved Folketingets Behandling i Fjor ikke blot dette, at Beskyttelsen paa raffineret Sukker nedsattes fra 6,86 til 4,30 Øre pr. Kilo i Overensstemmelse med Brysseler-Konventionens Bestemmelser. Der skete heller ikke blot, at den store Beskyttelse paa Puddersukker nedsattes fra de 6,86 eller indtil $7\frac{1}{2}$ Øre til $2\frac{1}{2}$ Øre, idet Puddersukker efter det foreliggende Forslag, hvor man gaar fra Bedømmelsen efter Lyshedsgrad over til Bedømmelsen efter Polarisation, vil falde fra første Position, hvorunder det hidtil er blevet bedømt, ned til anden Position, hvorefter det nu vil blive bedømt, og altsaa vil faa en Beskyttelse af de $2\frac{1}{2}$ Øre, nemlig Differensen mellem Indførselstoldens $6\frac{1}{2}$ Øre og den indenlandske Afgift paa 4 Øre. Der skete ikke blot det, at disse to Sukkerarter fik denne Nedsættelse af Beskyttelsen. Men der skete i Fjor i Folketinget tillige det højst mærkværdige, at Raasukkeret, hvis Beskyttelse paa Forhaand var langt under, hvad Brysseler-Konventionen tillader, fik sin Beskyttelse nedsat fra $1\frac{1}{2}$ Øre til en saadan Minimumsbeskyttelse, som er udtrykt gennem 0,3 Øre pr. Kilo, det vil sige ca. $\frac{1}{7}$ Øre pr. Pund, hvad der atter praktisk talt vil sige en Beskyttelse lig Nul.

Det var da særlig mod dette Punkt, jeg i Fjor tillod mig ved 2den Behandling at rette mine Angreb. Jeg fandt det ganske forbavsende, at denne Nedsættelse var sket. Jeg fandt det forbavsende, baade fordi man her paa Forhaand stod overfor en Minimumsbeskyttelse, og fordi jeg havde det Indtryk af Tendensen her i Tinget, at man havde Blik for, at dette var Tilfældet. Jeg skal i den Henseende kun pege paa den Udtalelse, som blev fremsat af det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), da han talte som Ordfører for Toldloven, og om dette Spørgsmaal udtalte, at man ikke havde

til Hensigt gennem en Toldlovsreform at forandre noget ved Raasukkerets Beskyttelse, men at man skulde lade det beholde sine $\frac{3}{4}$ Øre pr. Pund, og han tilføjede, at det troede han ogsaa var Regeringens Mening, og at der sikkert ogsaa vilde blive handlet derefter. Det er klart, at det derfor maatte vække Forbavselse, at man paa dette Punkt tog saa voldsomt fat, som man gjorde. Thi Meningen med en Toldreform som denne maa vel ikke blot være at tilvejebringe Nedsættelse af den Beskyttelse, som er for høj, men at man tillige søger at regulere den Beskyttelse, som overhovedet gives paa de forskellige Punkter. Thi overfor hvad den højtærede Finansminister for et Øjeblik siden bemærkede, maa jeg sige: det er jo ikke at sidestille to beskyttede Produkter, at man berøver dem en lige stor Procentdel af deres hidtidige Beskyttelse. For hvis det ene paa Forhaand er beskyttet meget højt, og det andet paa Forhaand er beskyttet meget lavt, er det faktisk ikke at sidestille dem at tage 37 pCt. fra dem begge. Det er ikke at sidestille Beskyttelsen paa Raasukker med Beskyttelsen paa raffineret Sukker, naar man, som Forholdet har været, bringer dem begge 37 pCt. ned. Det er berettiget for det raffinerede Sukker; men det er et forholdsvis langt haardere Smæk for det andet, som i Forvejen havde en saa ringe Beskyttelse. Hvorledes da dette ejendommelige Forslag, der bragte denne lille Raasukkerbeskyttelse paa $1\frac{1}{2}$ Øre ned til 0,3, egentlig er fremkommet, har længe været mig en Gaade, og det var mig i Fjor maaske til at begynde med en endnu større Gaade, hvorledes det kunde være, at de danske Sukkerfabrikker fandt sig særlig tilfredsstillede ved, at det skete. Det interesserede mig derfor nu at høre den højtærede Finansminister for et Øjeblik siden sige, at dette Forslag om at gaa til 0,3 var fremkommet under et Tryk fra Sukkerfabrikkernes Side. Det interesserer mig at have faaet den Oplysning; det vilde ellers have været en Opgave for den, der undersøger dansk Kulissepolitik, at finde ud af, hvorledes disse 0,3 egentlig vare fremkomne.

Det var altsaa mod dette Punkt, jeg i Fjor særlig rettede mit Angreb, og det glædede mig, at jeg allerede da for saa vidt fik noget ud af dette Angreb, som Forslaget vel blev vedtaget her i Folketinget — andet var der jo ikke at vente —, men den højtærede Finansminister erklærede, straks da han forelagde Forslaget i